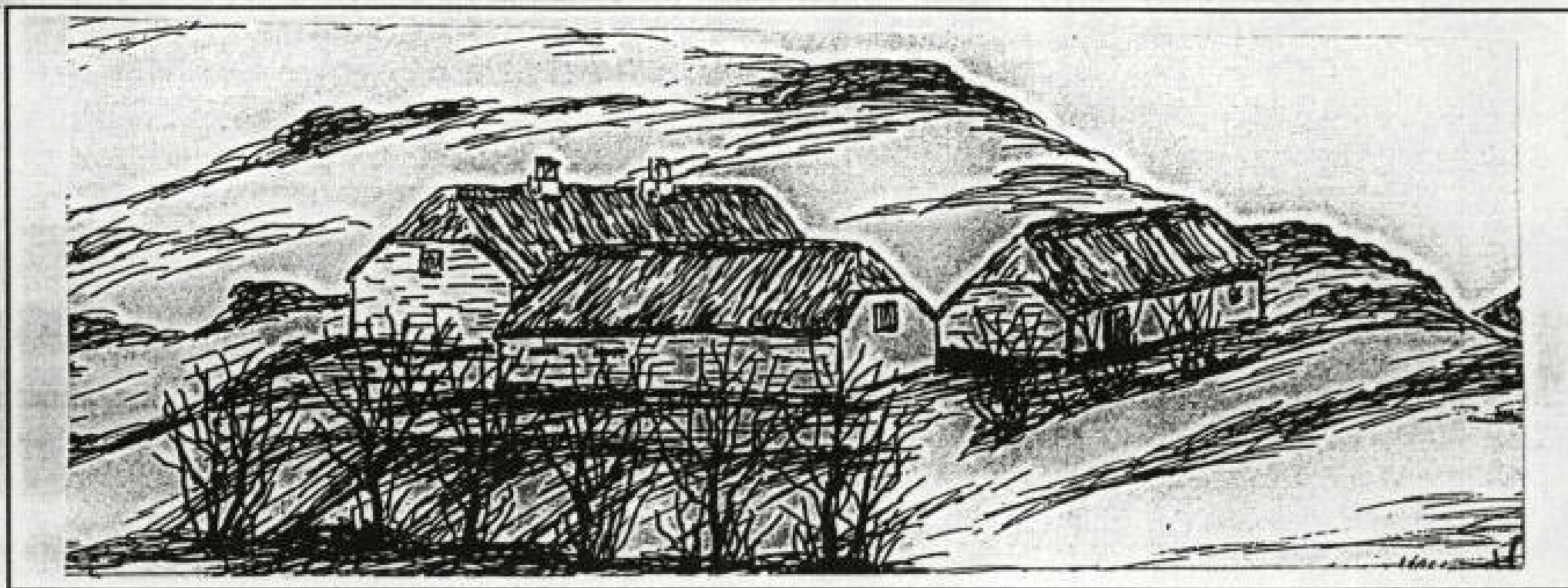

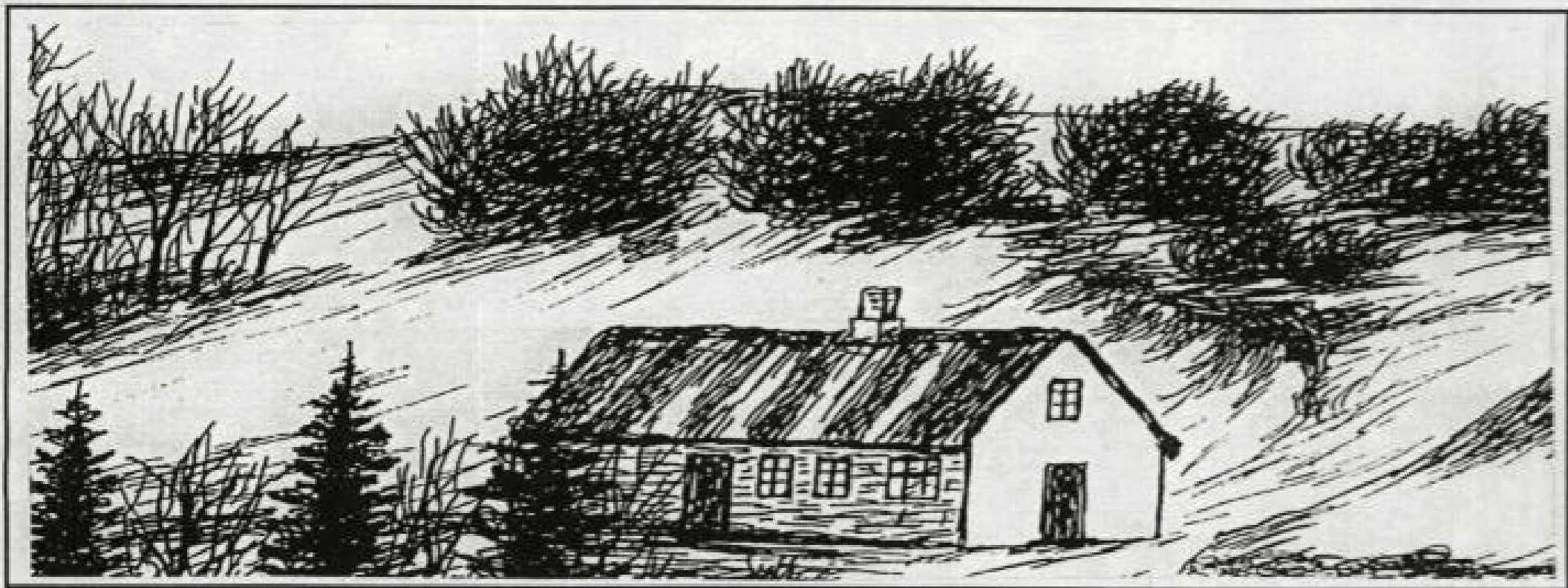
Bak Poul

"Bak Poul" var en værdig repræsentant for "bakkefolket" i et samfund, hvor alle havde for lidt, men hvor alle hjalp hinanden. De havde en stærk sans for ære, ret og uret. Lykken var ikke nødvendigvis medvind, men at overvinde modvind. "Bak Poul" sagde: "Når man deler med hinanden, hvad man ikke har, så er det en stor hjælp. Han kunne have været daglejer, men valgte det selvstændige liv. Børnene elskede at høre ham synge, men tonen blev først helt klar, når han havde indtaget noget brændevin - halsen skulle være smurt. Til gengæld oplevede børnene et drama, så de skælvede og græd. Han forstod om nogen at bringe en anderledes virkelighed ind i børnenes verden. Han ejede den medleven, der åbner sindet mod en stor horisont.

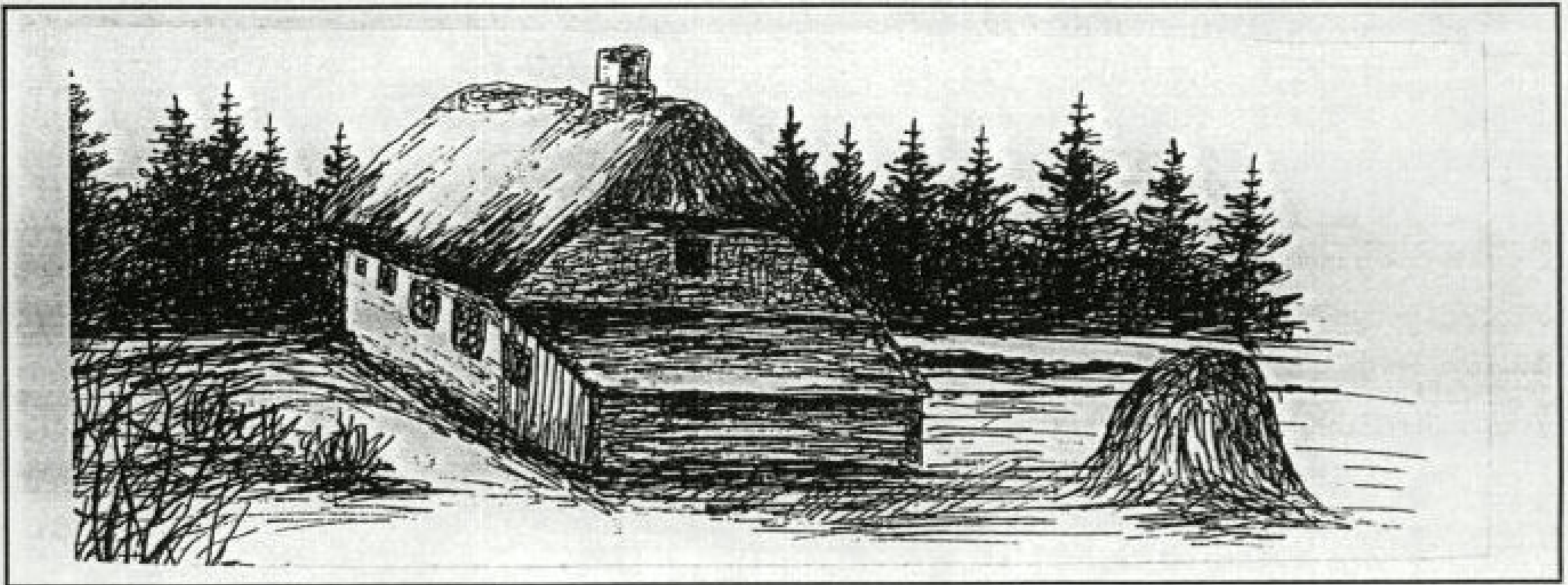
Peter Kræn

"Peter Kræn" boede i en mindre ejendom, der blev kaldt "Peberhuset". Han var en lille lun fyr, men var fuld af "tvivlsomme" historier, som man nutildags nok ville kalde løgnehistorier. Han bandede altid, ja der var faktisk kun én ting, der kunne få ham til at holde op, og det var, når avisen skrev, at jorden ville gå under på en bestemt dato. Så bandede han ikke, før han var sikker på, at faren var ovre. "Peter Kræn" var genbo til "Sture Simon", som var en stor kraftig mand med sans for at skrabe penge sammen, og han tålte ikke at blive trådt over tæerne. Derfor yndede "Peter Kræn" ved særlige lejligheder at præsentere "Sture Simon" for forbigående som "Greven af Rølborg", hvilket relaterede til, at "Røl Hans" havde boet der, og at samme Hans havde efterladt sin "formue" til Simon.

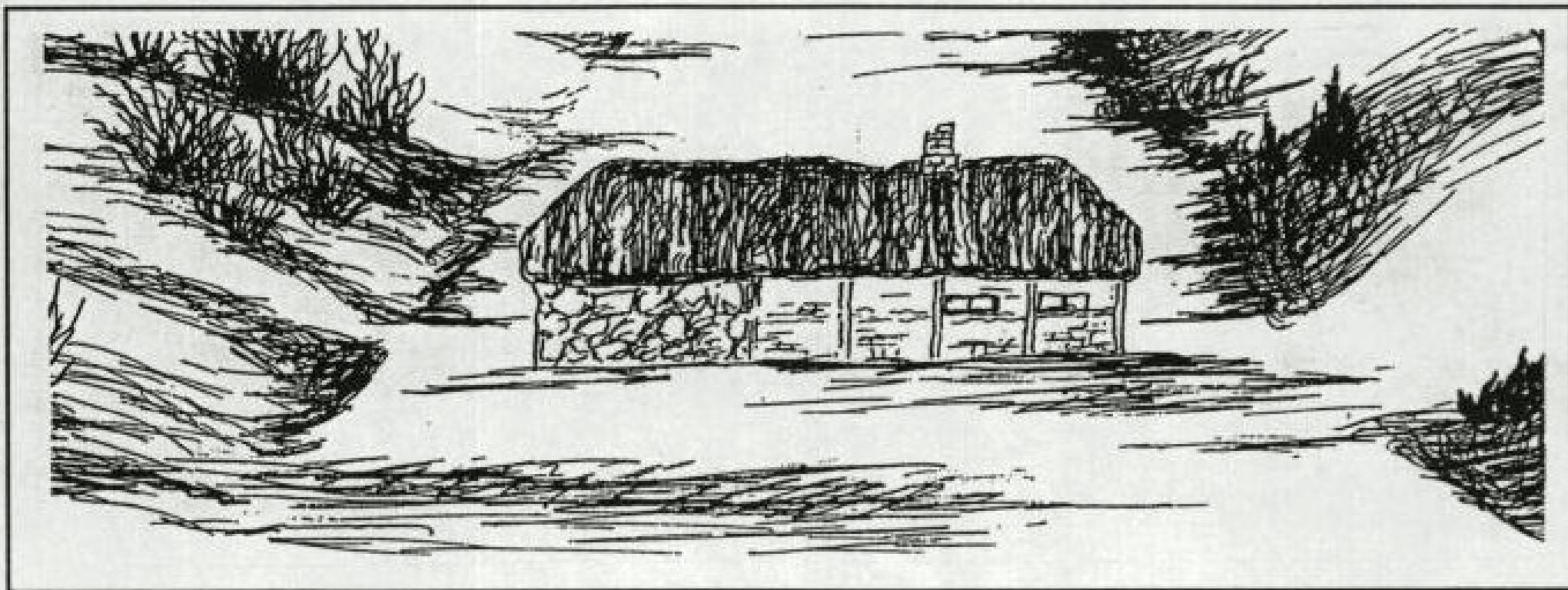
Niels Møl

"Niels Møl" var gift med Sine. De boede på en lille ejendom, der hed "Gammeljordshuset". Alting var primitivt, men de klarede sig, var tilfredse og hjælpsomme mennesker. Sine blev berømt. Hun var en nydelig kone med mørkt hår, der var flettet og sat op i en krans bagpå. Den kendte billedhugger, Hansen Jacobsen, lavede en buste af hende, og den findes på Vejen Museum med titlen: "Kone fra Hammer Bakker". Niels var altnuligmand; han kom og såede, pløjede og passede jorden. Han var typen på en sej nordjyde, langsom i bevægelsen, flink og pålidelig. Han roste aldrig noget. Det blev højst til et "det er int` så wagt". Hvis man ikke passede hans tempo, brummede han og spyttede langspyt; han gik altid med skrå i munden.

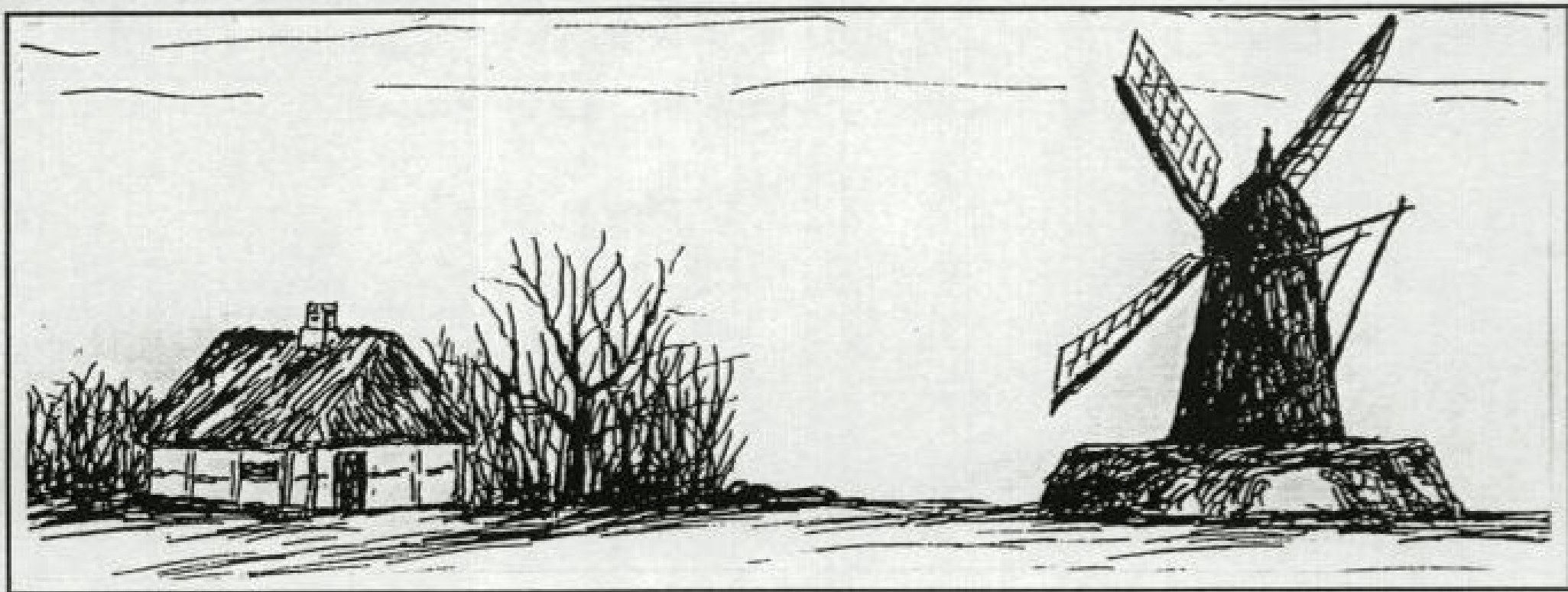
Eneboeren

Hans Kristian Larsen eller "Bette Hans" stammede fra Jerslev eller Øster Brønderslev. Han kom som enkemand til Hammer Bakker og overtog en rønne ved Kongevejen efter "den bette tysker". Eneboeren var en lille tæt mand med fuldskæg, spinkel og et knæk i ryggen af megen værk og gigt. Han var åndsfrisk, livlig og nysgerrig, og han havde let til smil og latter. I ensomheden passede han sig selv og fungerede fint som selvbestaltet skomager, sadelmager, skrædder, garver og landmand. Havde et lille husdyrhold, bestående af en nordbagger og 3-4 geder. "Bette Hans" sov og spiste sammen med hesten. Stedet var præget af elendighed og forfald, og der var en gammelmandsagtig tilgroethed omkring hans person. Han havde kendskab til helbredende urter og afkog. Det fortælles, at han valgte livet som eneboer i sorg over sin kone Amalies død

Store Jens Peter

Jens Peter boede i Storedal. Meningerne var delte, når man skulle afgøre, om han var opkaldt efter dalen eller omvendt. Han var i sine unge dage en snu og skattet opkøber hos kvægopdrætteren Ahlmann på Langholt. Han drak en del, havde mange skøre ideer, og han indlod sig på alskens narrestreger, når der var lejlighed til det. I Nørresundby lod han sig udråbe til rigsdagsmand, og i købmandsgårdene var det en yndet sport at behænge ham med nøgler og medaljer og kalde ham kammerherre. Hans hus brændte, og man mente, at branden var påsat af "Vild Stine". Han blev således "den sorte skygge" i det drama, der endte med, at den højst frugtsommelige Stine blev indsat i Sundby Arrest, hvor hun fødte sit barn, for kort tid efter at blive løsladt med fuld oprejsning og erstatning for uforskyldt varetægt. Jens blev med årene mere og mere sær.

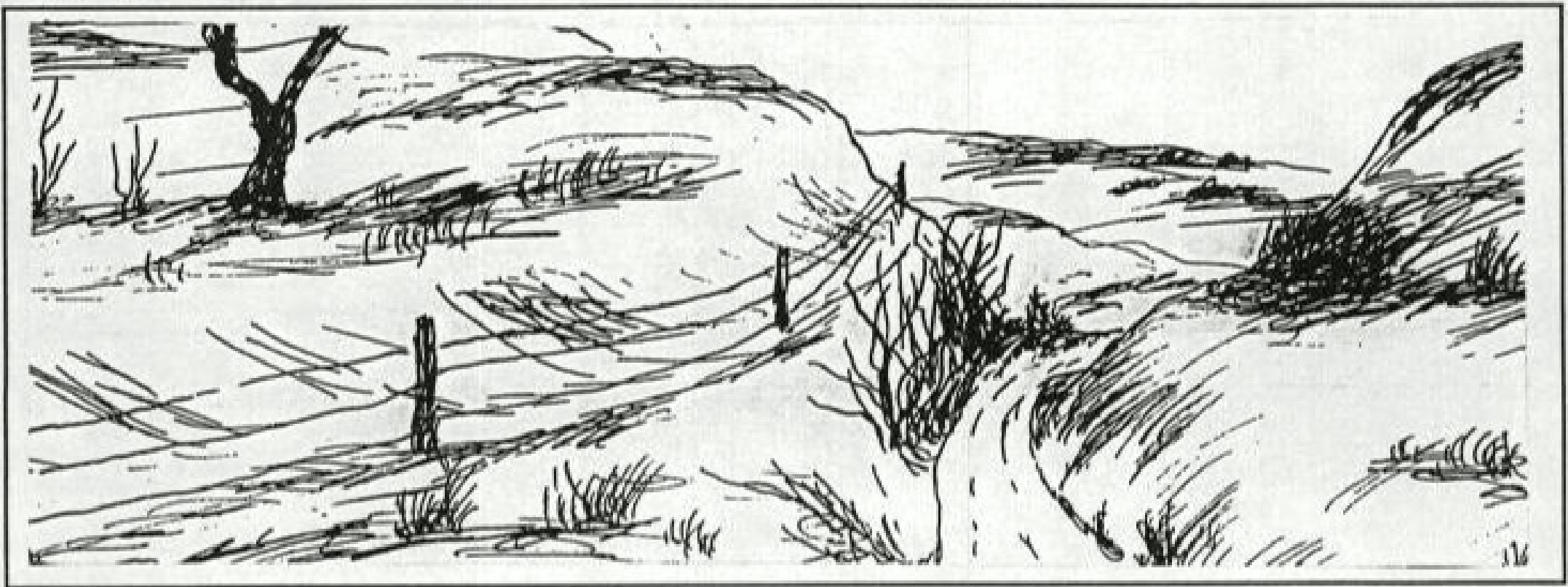

Vej Søren

"Vej Søren", som han blev kaldt, boede i Vandsted. Han var kendt for at levere særdeles fint tækkearbejde. Han fik sammen med gartner Peter Holm til opgave at tække møllen ved Brødland, der blev opstillet i 1926 på foranledning af sagfører Anders Olesen.

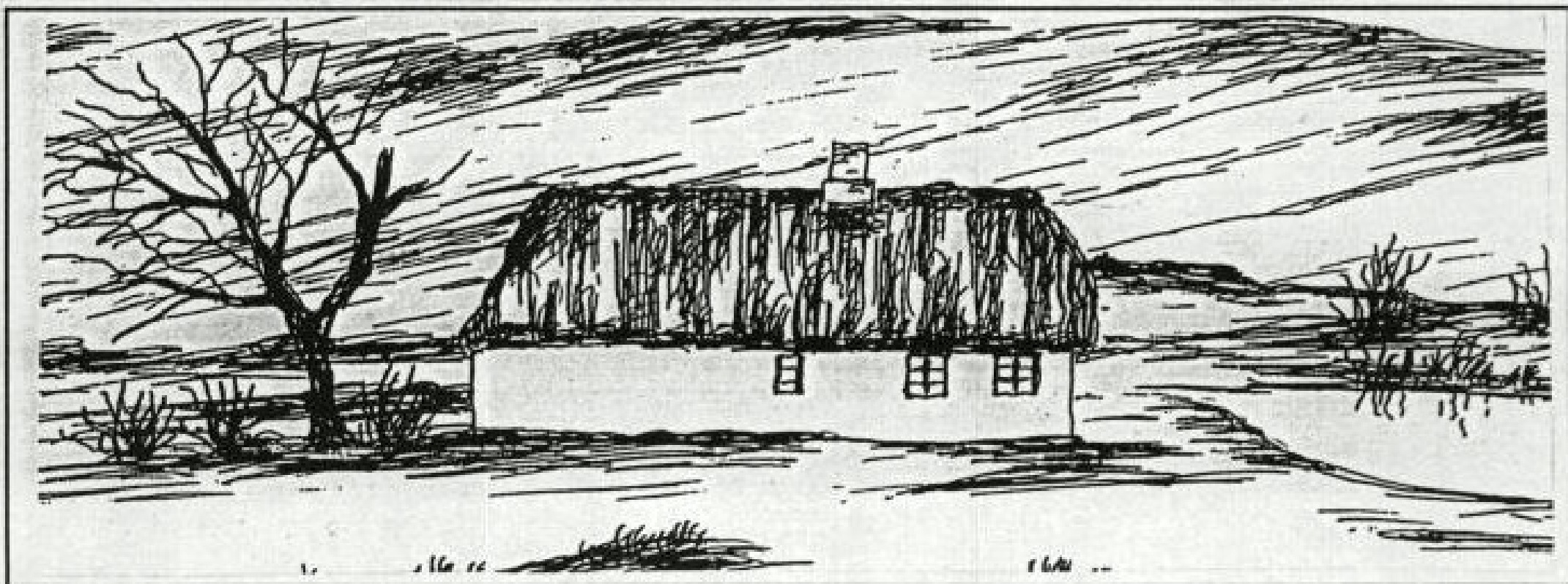
Oprindelig stammer navnet Brødland formentlig fra gamle dage, fordi der i dette område lå en mølle, der malede brødkorn. Den nyopførte mølle havde oprindelig stået i Vrensted (sagførerens fødeby). Den blev placeret højt på et åbent stykke for på den måde at live op i landskabet. Arbejdet blev gennemført med stor akkuratess, hvilket bevirkede, at den anvendte lyng blev klargjort og oplagt med nænsom hånd. Det var således en håndværksmæssig flot løsning, der var blevet tilendebragt. Desværre blev "Vej Sørens" arbejde ikke et minde for eftertiden - møllen nedbrændte i 1947.

Røl Hans

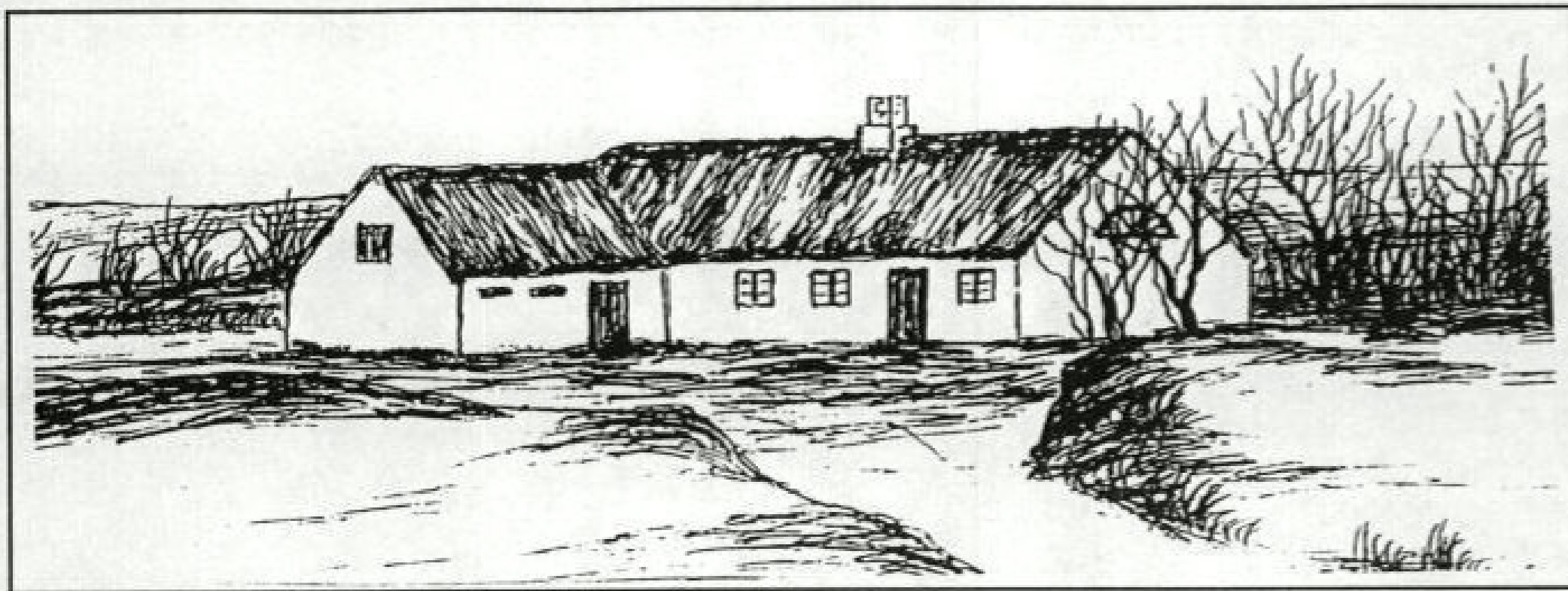
"Røl Hans" hørte sammen med sin handicappede bror Johannes til sognets fattiglemmer. De var af sognet blevet sat i privatpleje hos "Sture Simon", hvilket indebar, at han mod en ydelse fra sognet sørgede for deres kost og logi. "Røl Hans" var en lille tætbygget mand med filtret skæg over hele ansigtet. Han kørte sammen med broderen rundt på egnen med en trillebør. Herpå havde han en trækasse, som indeholdt mange forunderlige ting, såsom knive, sakse, tråde, glansbilleder og fløjter af hyldetræ. Han havde en trofast kundekreds og blev overalt taget godt imod. Da "Røl Hans" døde, havde han opsparet en stor sum penge, og dem arvede "Sture Simon".

Støvsmeden

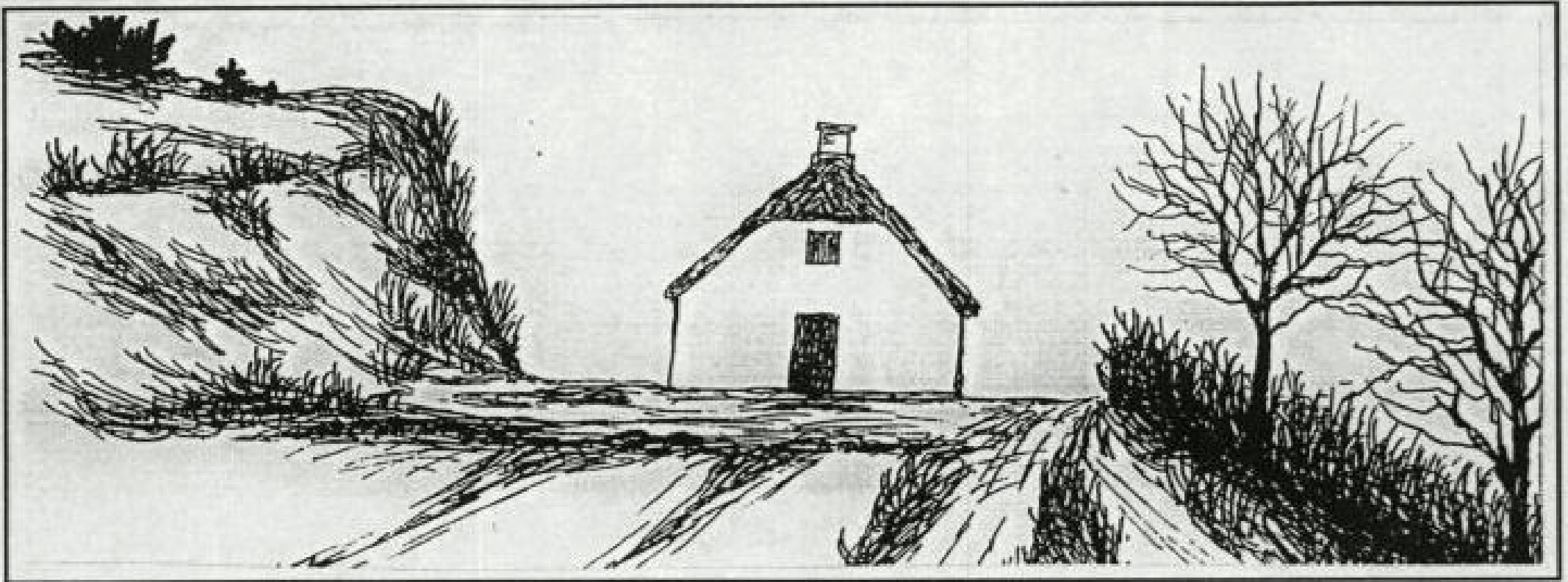
Chresten Johannsen eller "støvsmeden", som han blev kaldt i folkemunde, var en dygtig og kendt smed. Tilnavnet kom fra hans hjem, som lå lidt syd for Hammer kirke og hed Stoulund – undertiden kaldt Støvlund. Han havde helt overvældende kræfter, og selv i en sen alder af ca. 80 år var han i stand til at udfordre langt yngre modstandere i at "lægge arm". Han flyttede på sine ældre dage op til en ejendom nær ved en lille mose, som blev kaldt "Søen" i nærheden af Brødland. Ejendommen var ejet af Chrestens søster, Maren, og hendes mand "Bovs Johan". Bovser er dialekt for bukser, og tilnavnet stammer fra en lyssky handel omkring et par bukser.

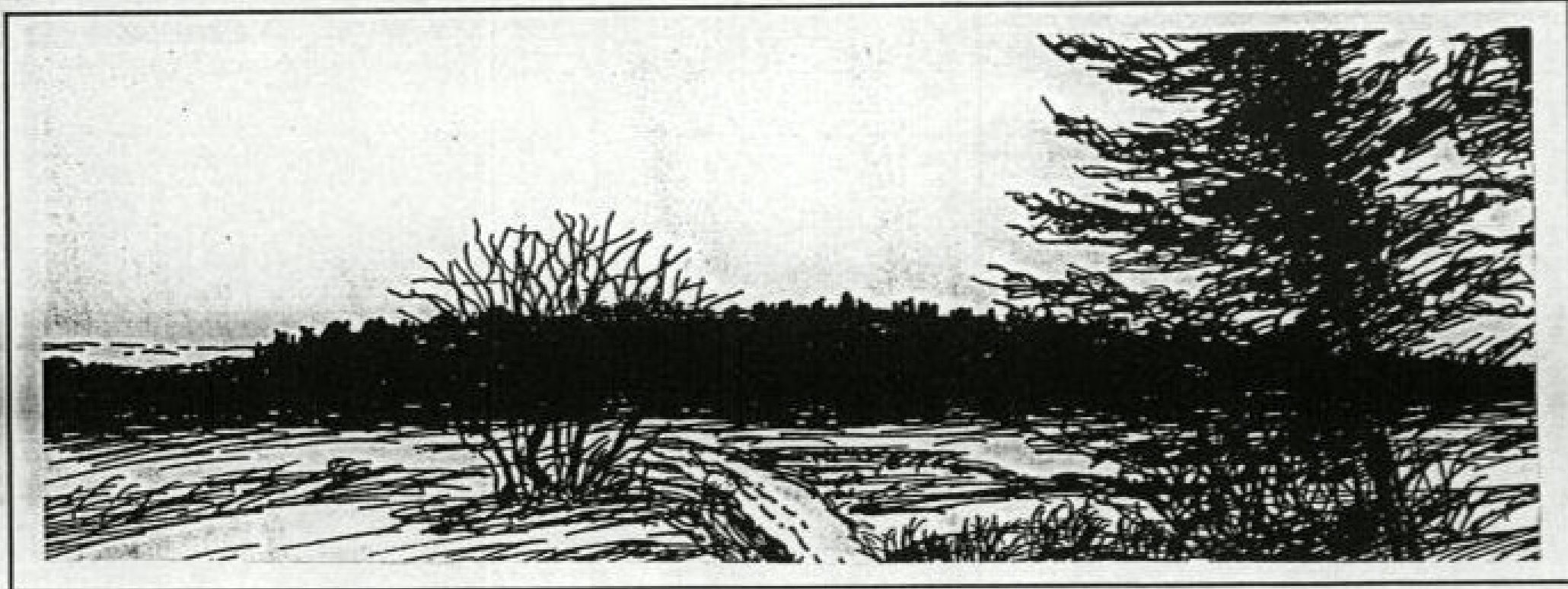
Svensker Johan

"Den store svensker" boede med sin kone "Svensker Stine" i et hvidkalket hus "Ørndalshuset", der lå ensomt på grænsen mellem nord- og sydskov, som ejedes af henholdsvis H. Branth og A. Olesen. Der hørte lidt landbrugsjord til ejendommen, og der pløjede han med en træplov og en stud spændt for. Han havde en lille arbejdsvogn, og når han kom igennem skoven, kunne man høre ham langt væk. Han stod op i vognen, sang og råbte og piskede på studen, og så vidste man, at han havde brændevin med hjem. I de næste par dage kunne han så "klare" alt! Han var bomstærk og var foruden arbejdet på ejendommen i stand til at udføre et solidt arbejde i skoven. Konen havde en del høns og kyllinger, som hun solgte på torvet i Aalborg. Hun kunne undertiden være "galsindet".

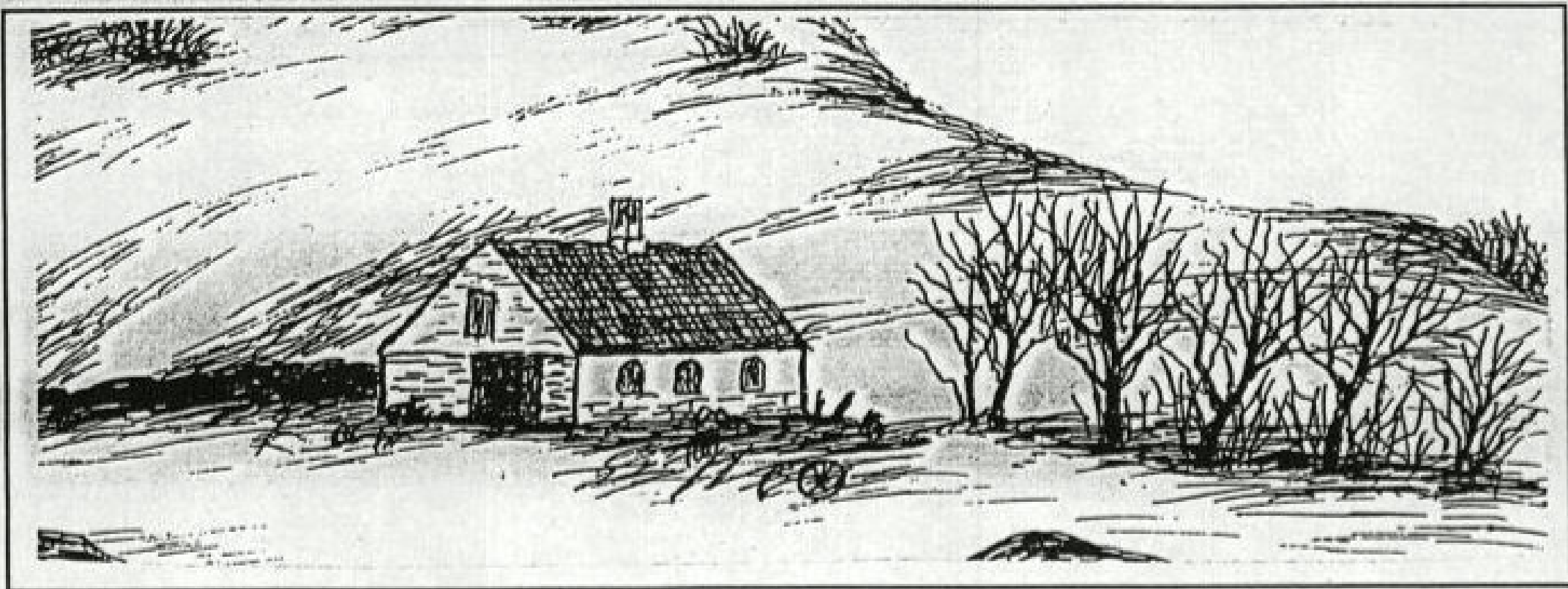
Grønlænderen

Hans Christian Andersen havde i sine unge år arbejdet i kryolitminerne ved Ivigtut. Han var bestyrer hos frøken Estrup ved afbyggerstedet til Møgelmosegård. Ved hendes død overtog han stedet, men solgte det senere til sagfører A. Olesen og blev efterfølgende livfæster. "Store Hans" eller "Kurve Hans", som han blev kaldt, fordi han flettede riskurve, var groft bygget, tung og hængebukset. Han var i sine unge dage et kraftigt og bomstærkt mandfolk, som var interesseret i en pakke skrå - udkradsning. Han havde en tendens til at søge sammen med tvivlsomt udseende individer for at nyde spiritus. Hans Christian Andersen var en modsætning til eneboeren, men de var alligevel gode venner, undtagen når "Grønlænderen" var fuld.

Den bette tysker

Richard stammede fra Lippe i Rhinlandet. Han var gift med Lovise. De talte gebrokkent og var ikke så gamle, som de så ud til. De boede i en ussel rønne, som Richard havde ladet opføre stump for stump af emner, som han fragtede dertil på en hjulbør ude fra Ajstrup Hede. Konen ernærede sig ved at gå i lyngbakkerne og samle blåbær og tyttebær, som hun senere solgte på torvet i Aalborg. Richard, der var meget dansksindet; bandt kurve, som han senere solgte. Han var flittig, hvilket betød, at han tog ud og hjalp med at holde folks haver, foruden at han passede sin egen på eksemplarisk vis. Han havde desuden et husdyrhold, der bestod af en ko og to magre geder. Han blev undertiden temmelig beruset, og så lavede han nogle besynderlige bevægelser med arme og ben, som klatrede han i sit hjemlands vinbjerge.

Vild Stine

“Vild Stine” var gift med Poul Madsen. Han boede i Tusborg, som har sit navn efter en tidligere beboer ved navn “Tus Hans”. Hun blev født i “Mosesmedens” fattige hjem ved Pebermosen på selve stedet “Mosen”. Hendes stamfader hed “Vild Niels” og siges at have haft tilhold ude omkring “Store Vildmose”, inden han flyttede til Hammer Bakker – heraf navnet. Hendes bedstemoder var “Vild Else”, der boede i “Vildhuset” – Stine selv havde tidligere boet på Brødland. I forbindelse med en brand på “Store Jens Peters” ejendom blev hun uretmæssigt indsat i Sundby arrest – højst frugtsommelig, men senere løsladt med fuld æresoprejsning. Det viste sig en del år senere, at det var en dreng fra Møgelmose, der havde påsat branden.